

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Πνευματισμός είναι η επικοινωνία, υποτίθεται, με τους νεκρούς μέσω των μέντιουμ, ενώ είτε πρόκειται για πονηρά πνεύματα που υποκρίνονται τη φωνή νεκρών ή, σε αρκετές περιπτώσεις, πρόκειται για εξαπάτηση των αφελών με ταχυδακτυλουργικά μέσα. Σύμφωνα με τη χριστιανική διδασκαλία, ο σατανάς είναι ένας εκπεσών άγγελος, που επαναστάτησε κατά του θελήματος του Θεού παρασύροντας πλήθος άλλων αγγέλων, ενώ προσπαθούν να παρασύρουν τους ανθρώπους μακριά από το Θεό, οδηγώντας τα θύματά τους στην καταστροφή, την απογοήτευση και την αυτοκτονία. Τα υποχθόνια πνεύματα για να παραπλανήσουν παρουσιάζονται σαν "άγγελοι φωτός", υποκρίνονται ότι είναι διάφοροι άγιοι της Εκκλησίας ή εξωγήινοι, αρνούνται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και καθοδηγούν τους ανθρώπους στη μετενσάρκωση, τον μεταφυσικό υπνωτισμό (βλ. λχ. το μέντιουμ Έντγκαρ Κέυση) και τον αποκρυφισμό. Ωθούν ακόμη τα θύματά τους στην απόρριψη της υγιούς εκκλησιαστικής Παράδοσης και της διδασκαλίας των αγίων και της Χριστιανικής Εκκλησίας, της οποίας την πίστη θεωρούν "παιδική" και "γελοία". Σε ορισμένες περιπτώσεις παρουσιάζονται στους παθόντες απώλεια της προσωπικότητας και έντονες ψευδαισθήσεις, άσχετα αν οι πνευματιστές προσπαθούν να το εμφανίσουν σαν φυσική μορφή δημιουργικής έκφρασης ("Έντγκαρ Κέυση, Η διοχέτευση του ανώτερου εαυτού", Henry Reed, Ph D, εκδ. Βουλούκου, Αθήνα 1992, σελ. 202). Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός απαγορεύει αυστηρά στο λαό Του να έχουν σχέση με τέτοιου είδους ενέργειες: «Δεν θα υπάρξει μεταξύ σας μάγος, που θα ψάλλει μαγικές ωδές, ούτε τερατοσκόπος (που θα παρατηρεί τέρατα στον ουρανό για να προλέγει το μέλλον), ούτε άλλος, που θα ρωτά τους νεκρούς (πνευματιστής). Εκείνος που θα κάνει τέτοια πράγματα (θα) είναι σιχαμερός μπροστά στον Κύριο, τον Θεό σου» (Δευτερονόμιο, 18,11). Από την Εκκλησία τέτοια ενασχόληση θεωρείται βαρύτατο αμάρτημα, παρόμοιο με εκείνο της ειδωλολατρίας ή δεισιδαιμονίας.

Άγιοι γέροντες και πεπειραμένοι στον πνευματικό αγώνα ασκητές παραδέχονται πως στην εποχή μας ο διάβολος, λέξη που σημαίνει κατήγορος των ανθρώπων ενώπιον του Θεού, δεν εμφανίζεται με αποκρουστική μορφή, γιατί κανείς δεν θα πλησίαζε σ' αυτόν, αλλά παρασύρει με τρεις κυρίως τρόπους τους ανθρώπους:

α) ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΚΤΕΛΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ: (α) Ένα τέτοιο παράδειγμα αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη (Πράξεις των Αποστόλων: 16,16-18) και αφορά στην 'Μάντισσα των Φιλίππων'. Τη δύστυχη αυτή κοπέλα "κατείχε" μαντικό πνεύμα και προέλεγε τα μελλούμενα, ενώ την εκμεταλλεύονταν οικονομικά αδίστακτοι άνθρωποι. Όταν ο Παύλος διέγνωσε το ύπουλο σχέδιο του διαβόλου -καθώς η ίδια εμπόδιζε τον Παύλο και τον Σίλα να κηρύξουν το ευαγγέλιο της σωτηρίας με το να φωνάζει ότι πρόκειται για ανθρώπους του Θεού- στην προσταγή του προς το πονηρό πνεύμα ("σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις απ' αυτήν"), εκείνο εγκατέλειψε την γυναίκα και έκτοτε αδυνατούσε παντελώς να μαντέψει. Δεν διστάζει επομένως ο Σατανάς και παρουσιάζεται σαν πνεύμα Θεού για να παραπλανήσει τους πιστούς και να πετύχει τα καταχθόνια σχέδιά του (βλ.

και «Με οδηγό τον Παύλο», Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκη, Αθήνα 1982, σελ. 154). Το ότι ο Παύλος εναντιώθηκε και εδίωξε το "λογικό" αυτό πνεύμα σημαίνει πως δεν ήταν του Θεού και επομένως ο χριστιανισμός καμιά σχέση δεν μπορεί να έχει με τέτοιου είδους μαντείες.

(β) Σύγχρονο παρόμοιο παράδειγμα αποτελεί και η ζωή του 'κοιμώμενου προφήτη' Edgar Cayce. Ο Κέυση υπήρξε μάντης και θεραπευτής, έκανε αποκρυφιστικές διαγνώσεις, είχε τηλεπαθητικές ικανότητες και έκανε αποκαλύψεις πέφτοντας σε παραλήρημα, ενώ είχε πνευματιστικές οράσεις και διδασκαλία αντίθετη με τη χριστιανική πίστη (πίστευε στη μετενσάρκωση και ότι είχε ζήσει ως ανιψιός του ευαγγελιστή Λουκά, θεωρούσε τον Χριστό μετενσάρκωση του Αδάμ, ότι ο Θεός είναι ταυτόχρονα πατέρας-μητέρα, και ότι οι δονήσεις από άλλους κόσμους κυριαρχούν στη ζωή των ανθρώπων). Γιατί τότε αναφερόμαστε στον Κέυση, αφού δεν είχε χριστιανικές απόψεις; Διότι δεν έπαυε ο ίδιος να πιστεύει ότι εκ Θεού είχε όλα αυτά τα χαρίσματα, αισθανόταν απολύτως χριστιανός, διάβαζε συνεχώς την Αγία Γραφή, και μάλιστα ήταν ενεργό μέλος και κατηχητής στην ενορία του! Η αλήθεια δηλαδή και η πλάνη, ο χριστιανισμός και διάφορες μαγικές απόψεις αναμειγνύονται στη ζωή πολλών, ώστε να μεταδίδουν τη σύγχυση και σε άλλους (βλ. Kurt Koch, 'Το Αλφάβητο του Αποκρυφισμού', εκδ. Στερέωμα, 1993, σελ. 46-49).

β) ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ και πως πραγματοποιούνται με τη χρησιμοποίηση των εσωτερικών και βιολογικών δήθεν δυνάμεων του ανθρώπου. Εδώ εντάσσονται τα αποκρυφιστικά φαινόμενα της τηλεκίνησης (κίνηση αντικειμένων με τη δύναμη υποτίθεται του νου), της εύρεσης χαμένων αντικειμένων με αυτοσυγκέντρωση και των πνευματιστικών θεραπειών. Πρωτοπόροι στον τομέα αυτόν είναι το πολύ γνωστό μέντιουμ Uri Geller και ο άγγλος ψυχιστής Mathew Manning. Ο Γκέλλερ έχει τη 'δύναμη' να λυγίζει κάθε είδους μέταλλο με τη σκέψη ή την αφή, δηλ. κουτάλια, πιρούνια, ψαλίδια, δείκτες ρολογιών κλπ., ενώ ο δεύτερος, στην Αγγλία το 1967, έβλεπε τραπέζια και διάφορα αντικείμενα να μετακινούνται με τη 'θέλησή' τους, λέξεις να σχηματίζονται στους τοίχους γραμμένες από άορατο χέρι, άκουγε ανεξήγητους θορύβους και φωνές. Είναι αλήθεια ότι στην έρευνα αυτών των φαινομένων έχουν αναμειχθεί διεθνούς φήμης επιστήμονες, όπως ο Ουίλιαμς Κρουκς (που ανακάλυψε την ακτινοβολία της ύλης και το στοιχείο Θάλιο), ο σερ Όλιβερ Λοντζ (Βρετανός φυσικός), ο Γιόχαν Τσέλνερ (καθηγητής φυσικής και αστρονομίας στο Παν/μιο της Λειψίας), ο διάσημος ψυχίατρος της Ζυρίχης για τις ανακαλύψεις του πάνω στη σχιζοφρένεια Ωγκέν Μπλόιερ κ.α., οι οποίοι δεν διαπίστωσαν, ή δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν, απάτη και δόλο. «Είμαστε αναγκασμένοι», γράφουν στο περιοδικό 'Ψυχικά Έρευνα' το 1926, «να βεβαιώσωμεν, μεθ' όλην την κατάπληξιν του λογικού και των αισθήσεών μας, τα φαινόμενα αυτά».

γ) Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΠΛΑΝΗΣ, ΚΑΙ Ο ΠΙΟ ΥΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΙΤΕΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ.

Όλα τα είδη της μαγείας και μάλιστα η τηλεκινησία, η διόραση, η αστρική

προβολή, ο πνευματισμός κλπ. δουλεύουν και ενεργούν μέσα από τον παράγοντα "φαντασία". Οι μάγοι του Θιβέτ και οι Λάμας της Μογγολίας εργάζονται παρομοίως. Αυτοτραυματίζονται θανάσιμα ή "ξεκοιλιάζουν" το σώμα τρίτων, παρευρισκομένων μπροστά τους, εικονικά, φανταστικά και μαγνητικά. Ακόμη δε και η τηλεπαθητική προβολή επιτυγχάνεται με την μεταβίβαση εικόνων. Τα «ταξίδια έξω από το σώμα» και το λεγόμενο "τρίτο μάτι" στο μέτωπο, με τα οποία εργάζονται οι μάγοι, πραγματοποιούνται επίσης δια της φαντασίας και του διαλογισμού. Οι γιόγκι φακίρηδες υποβάλλουν τα πλήθη με την προέκταση της φαντασίας στο χώρο. Σημαντικοί συντελεστές της τηλεκίνησης "φαντάζονται" επίμονα τα αντικείμενα να μετακινηθούν, να κυλήσουν ή να ανυψωθούν, και οι μάγοι "βουντού" σχηματίζουν ξεκάθαρα την εικόνα του θύματός τους, στην προσπάθειά τους να το καταστρέψουν. Επίσης οι υστερικοί και τα υπνωτιζόμενα διάμεσα, μέσω των ονείρων, προγνωρίζουν ορισμένα ευλογοφανή μελλούμενα γεγονότα. Η χρήση της φαντασίας στο επικίνδυνο αυτό παιχνίδι αποδεικνύει, για άλλη μια φορά, τη μεταφυσική προέλευση των απόκρυφων αυτών τεχνών. Θα εξηγήσουμε το γιατί:

Όταν λέμε φαντασία εννοούμε μια ανυπόστατη θεωρία, χωρίς πραγματική βάση, που δρα μεταξύ του νου και των αισθήσεων. Η πλανεύτρα φαντασία, που κυριεύει το νου του ανθρώπου, δεν είναι εκ Θεού, σύμφωνα με τους Πατέρες της Εκκλησίας. Ο Θεός μάλιστα είναι αφάνταστος και καθαρός νους. Οι άγιοι και ασκητές συμβουλεύουν ότι για να αποκτήσει ο πιστός μνήμη Θεού και καθαρή προσευχή, πρέπει να απαλλαγεί από τη φαντασία, τα σχήματα και τα είδωλα. Η φαντασία αποβαίνει πολλές φορές μάλιστα σύνδεσμος μεταξύ σατανά και ανθρώπου, και ο άνθρωπος πέφτει στην παγίδα του, με το να είναι κατοικία ακαθάρτων λογισμών. Διότι ο δαίμονας, χωρίς να διαθέτει σώμα, πολεμά τον άνθρωπο δια της φαντασίας. Όταν ο νους απαλλαγεί από φανταστικές εικόνες και μορφές, μπορεί να δει το Θεό, να θεολογήσει και να θεραπευτεί από ποικίλα ψυχολογικά προβλήματα. Η φαντασία συνδέεται πολύ με την υπερηφάνεια (δημιουργεί έπαρση) και με τα όνειρα (προέρχονται συνήθως από τα πάθη και επιτίθεται ο δαίμονας δι' αυτών). Στις περιπτώσεις αυτές, η Χάρη του Θεού απομακρύνεται από τον άνθρωπο και αρχίζουν να υφίστανται πλήθος από προβλήματα. Διότι στην καρδιά κάθε ανθρώπου θα πρέπει να κατοικεί ο φυσικός νοικάρης της και μόνο, αλλά και δημιουργός της, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός. Διαφορετικά τα πάθη, που με ύπουλο τρόπο εμφωλεύουν, επιβάλλουν την χειρότερη τυραννία.

Κάτι επίσης που συμβαίνει και εξηγεί την μεταφυσική προέλευση του πνευματισμού, ή δυσχεραίνει την φυσική του ερμηνεία, είναι το γεγονός πως, ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΝΤΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΜΕΝΤΙΟΥΜ, ΑΥΤΟΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ. Τρία συναφή παραδείγματα θα μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε τη φύση των δυνάμεων αυτών:

1. «Υπάρχουν εδώ δυνάμεις που με ταραάζουν».

Ο θεραπευτής-μέντιουμ William Branham, αποκάλυψε πριν από χρόνια τον πνευματιστικό χαρακτήρα των δραστηριοτήτων του λέγοντας: «Όταν οι άγγελοί

μου δεν είναι παρόντες, δεν μπορώ να θεραπεύω». Όταν ο Branham μιλούσε στην Καλσρούη και τη Λωζάνη, υπήρχαν στους θεατές πολλοί πιστοί χριστιανοί που προσεύχονταν λέγοντας: 'Κύριε, αν η δύναμη θεραπείας αυτού του ανθρώπου είναι δική σου, επίτρεπέ του να θεραπεύσει. Αν δεν είναι δική σου, τότε εμπόδισέ τον'. Και στις δύο προσπάθειες για θεραπεία ο Branham είπε από την εξέδρα: «Υπάρχουν εδώ δυνάμεις που με ταραίζουν. Δεν μπορώ να κάνω τίποτα» (Koch, σελ. 223,224).

2. «Δεν μ' αφήνει ένα χερουβίμ»

Υπό την καθοδήγηση του Άγγελου Τανάγρα, η Ελληνική Εταιρεία Ψυχικών Ερευνών διεξήγαγε πνευματιστικά πειράματα με τη «βοήθεια» του χρησιμοποιούμενου διαμέσου Κλειούς Γεωργίου. Το μέντιουμ είχε αρκετές επιτυχίες στον τομέα του και ιδιαίτερα σε πειράματα τηλεκίνησης. Σε κάποια συνάντηση όμως, με σκοπό τη νοερή μετακίνηση μαγνητικής βελόνας, το διάμεσο αναφώνησε: «Δεν μπορώ, δεν μπορώ, δεν μ' αφήνει αυτός που χώρισε τη γυναίκα του και ένα χερουβίμ». Ήταν αλήθεια. Πίσω ακριβώς από την πνευματίστρια στεκόντουσαν ένας στρατηγός και ο αρχιμανδρίτης Α.Π., που εκείνη την ώρα προσεύχονταν («Η αθανασία της ψυχής και τα ψυχικά φαινόμενα», Αναστασίου Πιέριου, εκδ. β', Αθ. 1974, σελ. 279).

3. "Κλωνιζόταν το σώμα του, ενώ προσευχόταν"

Παράδειγμα τηλεκίνησης περιγράφεται και στο 'Γεροντικό του Αγίου Όρους', με πρωταγωνιστή κάποιο μοναχό ονομαζόμενο Αλύπιο. Ενώ εκείνος προσευχόταν κλωνιζόταν το σώμα του ιδίου όσο και των γύρω του μοναχών, ενώ τα στασίδια του ναού χόρευαν. Ένας γέροντας μοναχός όμως, έμπειρος στον πνευματικό αγώνα, αφού εξέτασε την πνευματική κατάσταση του Αλύπιου, ανακάλυψε ότι θύμωνε εύκολα και φιλονικούσε, δεν υπάκουε στον γέροντά του και ήταν εγωιστής. Όταν ο μοναχός συνετίστηκε, και άλλαξε νοοτροπία και συμπεριφορά, σταμάτησαν και τα συμπτώματα αυτά μέσα σε λίγες μέρες («Γεροντικόν του Αγίου Όρους», Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου Χαραλάμπους Θεοφιλοπούλου, Αθ., σελ. 181-196).

Τέλος, στην παραβολή του άδικου πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου (Λουκ. 16,19-31), ο Χριστός ξεκαθαρίζει: (α) πως η επικοινωνία μεταξύ του παραδείσου και της κολάσεως είναι αδύνατη, και (β) πως η διδασκαλία του Κυρίου, τα θαύματά του, η ζωή του (που έχουν προφητευτεί και διασωθεί μέσα στην Αγία Γραφή), καθώς και η διδασκαλία των αγίων Αποστόλων, Πατέρων και Οικουμενικών Συνόδων της Εκκλησίας, αρκούν για να δια φωτίσουν και οδηγήσουν τους φιλόθεους στην εν Χριστώ ζωή, και επομένως κάθε καινούργια διδασκαλία (περί συνεννοήσεως με τα πνεύματα μέσω μέντιουμ και αντλήσεως απ' αυτούς πληροφοριών για την επέκεινα κατάσταση των ψυχών) αποτελεί μεγάλη πλάνη.

ΣΑΤΑΝΟΛΑΤΡΕΙΑ

Άλλο βασικό στοιχείο της αποκρυφιστικής Νέας Εποχής είναι η σατανολατρεία. Ο Εωσφόρος θεωρείται «Θεός», του πρέπει, λένε, λατρεία, θα πρέπει να τον πλησιάζουμε με αγάπη, είναι ο μεγάλος μύστης που τον επικαλούνται τα πειθήνια όργανά του, και ισχυρίζονται ότι αποτελεί το καλύτερο πνευματικό κομμάτι του

εαυτού μας («Προς μια Παγκόσμια Δικτατορία», Gary H. Kah, εκδ. Στερέωμα, σελ. 87). Όπως ο ανώτερος κλήρος της Εκκλησίας περιλαμβάνει διακόνους, ιερείς και επισκόπους, έτσι και οι μάγοι χωρίζονται σε καφετζούδες ή χαρτορίχτρες, οραματιστές και μέντιουμ. Σκοπός του σατανισμού είναι η βεβήλωση των ναών, ακολουθιών και ιερών αντικειμένων και η πρόκληση ανεπανόρθωτης βλάβης στους ανθρώπους. Οι μάγοι είναι μοιρασμένοι σήμερα σε τάγματα λατρείας σ' όλο τον κόσμο και με τη μορφή σωματείων διδάσκουν ελεύθερα στα Πανεπιστήμια «εσωτεριστική φιλοσοφία», «γνωστικές σπουδές», «πνευματική αφύπνιση», «υπερβατικό διαλογισμό και μετεωρισμό», «τσάνελινγκ» (το να γίνεται κάποιος κανάλι δαιμονικής ενέργειας), και άλλες τέχνες του κάτω κόσμου. Δίνουν ακόμη παραστάσεις στο στρατό, προσηλυτίζουν έντεχνα στους κύκλους τους νέα παιδιά, τάζοντάς τους δύναμη, εξουσία, χρήματα και σεξ, διαθέτουν «εκκλησίες» με πλήρη τελετουργικό τυπικό, εκτελούν προσευχές προς το σατανά, θυσίες ζώων και ανθρώπων, και στο όνομα της ελευθερίας των ιδεών, φθείρουν ψυχές. Νέοι σατανιστές πίνουν αίμα, το οποίο μεταφέρουν μαζί τους σε φιαλίδια, αυτοτραυματίζονται και ζουν σαδομαζοχιστική ζωή («Ο Σατανισμός της Νέας Εποχής», Sean Sellers, εκδ. Στερέωμα), γιατί είναι υποταγμένοι στο χειρότερο δυνάστη, το Βεελζεβούλ.

Παραδείγματα σωτηρίας: Ο ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός με τη θεία του Χάρη έχει λυτρώσει πολλές ψυχές μάγων και νέων 'πουλημένων' στο κακό. Θα δώσουμε δύο σχετικά πρόσφατα παραδείγματα:

Hershel Smith

Αυτός παρασύρθηκε στη μαγεία και σε σατανιστικούς κύκλους από τα γυμνασιακά του χρόνια. Στα 13 του χρόνια βασάνισε ένα σκυλί και ήπιε το αίμα του. Μεγαλώνοντας αρεσκοτάνα να τρώει δέρμα από τα δάχτυλα των χεριών και ποδιών, των ανθρώπων που του το επέτρεπαν. Απέκτησε το παρατσούκλι 'δερματοφάγος'. Αφιερώθηκε στον διάβολο και ανέβηκε ψηλά στην δαιμονική ιεροσύνη. Έκανε σατανικές λατρείες και άλλα συναφή. Εν τούτοις, ο Χριστός τον ελευθέρωσε. Γνώρισε το μήνυμά Του και μετανόησε. Αργότερα, για να προσφέρει στον τομέα του αντι-αποκρυφιστικού αγώνα και να βοηθήσει νέους, διεύθυνε ένα κέντρο νεότητας στην Καλιφόρνια, στο οποίο ενημέρωνε για την παγίδα του σατανισμού και καλούσε στην αλήθεια του Χριστού.

Doreen Irvine

Ένα ακόμη πιο τρανταχτό παράδειγμα της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο και της δύναμής Του, μας δείχνει η μεταστροφή στο Χριστό, της 'βασίλισσας της μαύρης μαγείας' Doreen Irvine, που την περιγράφει η ίδια στο βιβλίο της «Από τη μαγεία στο Χριστό». Αναφέρει ότι έζησε μια ζωή μέσα στην πορνεία και τα ναρκωτικά και ότι κατάφερε να αποκτήσει με τη βοήθεια του διαβόλου διάφορες δυνάμεις, όπως αιώρηση πάνω από το έδαφος, βάδισμα μέσα στη φωτιά χωρίς να καίγεται κ.α. Κάποτε, ψάχνοντας στους δρόμους της Αγγλίας για πελατεία, διάβασε μια επιγραφή, που δεν μπορούσε να ξεχάσει για αρκετές μέρες μετά, που έλεγε: «Ευτυχισμένοι όσοι έχουν καθαρή καρδιά, γιατί θα δουν το Θεό». Όταν

πέρασε λίγος καιρός είδε ανθρώπους κρατώντας θρησκευτικά βιβλία με ψαλμούς να μπαίνουν σε έναν ναό. Ένοιωσε ισχυρή ώθηση να πάει κι εκείνη, αν και μια αντίθετη φωνή τής έλεγε «Μην πας εκεί. Είσαι δική μου». Όταν άρχισε το κήρυγμα του Ευαγγελίου ο ιερέας, μπήκαν τα λόγια του Χριστού βαθιά μέσα στην καρδιά της Ντορίν, και από τότε, μετά τη μεταστροφή της, αφιερώθηκε στην υπηρεσία του Θεού και διακήρυττε παντού τους κινδύνους από τον αποκρυφισμό, την ανάγκη επιστροφής στο δρόμο του Χριστού και τη δύναμη της συγχώρησης που χορηγεί το έλεός Του (Koch, σελ. 21-27).

Στο Λευιτικόν, μιλώντας ο Θεός στον Μωυσέα, καταφέρεται εναντίον των μάγων (Λευιτικόν, κεφ. 20,26-27) και φαίνεται καθαρά η παντελώς αδύνατη σχέση μεταξύ αγιότητας και μαγείας, με το να είναι δύο οντολογικά αντίθετες κατευθύνσεις, και η ανύπαρκτη επικοινωνία της δεύτερης με τα πράγματα του Θεού. Ο ίδιος ο Κύριος έδωσε τη δύναμη στους μαθητές του και την Εκκλησία να θεραπεύουν τους πνευματικά αρρώστους από τα δαιμόνια: «Αφού προσκάλεσε τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία επάνω στα ακάθαρτα πνεύματα, να τα βγάζουν και να θεραπεύουν κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία» (Ματθ. 10,1). Σε χρήση από την Εκκλησία, μάλιστα, βρίσκονται οι εξορκισμοί κατά των μαγικών επιθέσεων, που συνέγραψαν ο άγιος Κυπριανός (πρώην μεγάλος μάγος), ο Μ. Βασίλειος και Ι. ο Χρυσόστομος. Ο απ. Πάυλος ρητά ορίζει ως παραβάτες των εντολών του Χριστού όσους επιδίδονται σε μαγείες και ειδωλολατρίες και προειδοποιεί ότι χάνουν την Βασιλεία του Θεού: «Είναι δε φανερά τα έργα της σάρκας: μοιχεία, ... ακολασία, ειδωλολατρία, μαγεία, αιρέσεις, φόνοι και τα όμοια... Εκείνοι που κάνουν παρόμοια πράγματα δεν θα κληρονομήσουν την βασιλεία του Θεού» (προς Γαλάτες 5, 19-21). Αλλά και στην Αποκάλυψη, το ίδιο τέλος επιφυλάσσεται σ' όλους εκείνους που λάτρεψαν τον Βεελζεβούλ, αντί του μοναδικού και αληθινού Θεού: «Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Σε εκείνον που διψά εγώ θα του δώσω δωρεάν από την πηγή του νερού της ζωής.... Αλλά οι φονιάδες, οι μάγοι, οι ειδωλολάτρες και όλοι οι ψεύτες θα έχουν την θέση τους στην λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι» (Αποκ, κεφ. 21,6-8).

Μεγάλα δε όπλα κατά του χαιρέκακου και ανθρωποκτόνου Φιδιού είναι για τους χριστιανούς ο τίμιος σταυρός και η θεία Κοινωνία, η νηστεία, η εξομολόγηση, η προσευχή και η ανάγνωση των αγίων Γραφών. Άλλωστε ο Κύριος Ιησούς ενανθρωπίστηκε για να θανατώσει τον σατανά με τον δικό του Σταυρικό θάνατο και την Ανάστασή Του και ήδη «ο άρχων του κόσμου», με τη Χάρη του Θεού, «εξεβλήθη έξω».